

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Lenky Krupičkové a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2022, č. j. 15 A 52/2022-60,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 28. 3. 2022, čj. OAM-5730-52/PP-2020, podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), zamítlo žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU na území ČR, neboť je důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl narušit veřejný pořádek a stanovilo mu lhůtu k vycestování v délce 35 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území ČR. Žalovaná rozhodnutím ze dne 25. 5. 2022, č. j. MV-86129-4/SO-2022, zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra. Rozhodnutí žalované napadl žalobce žalobou, kterou Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž současně navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že se nedopustil žádného trestného činu, jakéhokoli přestupku proti občanskému soužití ani jiného protiprávního jednání. V doplnění kasační stížnosti dále poukázal na to, že v ČR žije více než 10 let, je veřejně známou osobou a má dceru s občankou ČR.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou splněny.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Pro přiznání odkladného účinku kasační

stížnosti musí být splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[6] Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti věci. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. z rozhodnutí aprobevovaného rozsudkem krajského soudu. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, kdy zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebmírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká.

[7] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda újma tvrzená stěžovatelem vůbec naplňuje předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, resp. zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec bylo způsobilé odvrátit stěžovatelem tvrzenou újmu. Stěžovatel v návrhu především zdůrazňuje, že se nedopustil žádného trestného činu, jakéhokoliv přestupku proti občanskému soužití ani jiného protiprávního jednání. Tato tvrzení však nelze považovat za vymezení újmy, která stěžovateli hrozí v důsledku výkonu rozhodnutí nebo jinými jeho právními následky.

[8] Stěžovatel dále poukazuje na to, že v ČR žije více než 10 let, vede zde soukromý život a má dceru s občankou ČR. Takové skutečnosti by za určitých okolností jistě mohly představovat důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (viz např. usnesení tohoto soudu ze dne 10. 2. 2022, č. j. 3 Azs 412/2021-37, bod 12). Nestačí však, aby stěžovatel pouze obecně tvrdil, že zde dlouhodobě žije a má rodinu, ale aby současně tvrdil a osvědčil, že by v důsledku nepřiznání odkladného účinku došlo k zásadnímu narušení jeho soukromého či rodinného života (např. by musel vycestovat apod.). V doplnění kasační stížnosti nadto stěžovatel uvádí, že mu určitý titul k pobytu na území ČR nyní svědčí. Vedle toho ve vztahu ke svému rodinnému životu stěžovatel ani netvrdí a neosvědčuje žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné učinit závěr o vzniku újmy a následně ji poměřit s kolidujícím důležitým veřejným zájmem. Přestože lze chápat, že zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU na území ČR a nastalá situace může pro stěžovatele a jeho osobní a rodinný život představovat komplikaci, samo o sobě to nemůže být dostatečné k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] S ohledem na to, že stěžovatel výše uvedeným požadavkům na tvrzení a osvědčení skutečností týkajících se hrozící újmy svými značně obecnými tvrzeními nedostal, Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl, aniž by se zabýval naplněním zbylých dvou podmínek.

pokračování

[10] Soud závěrem dodává, že z rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2022

David Hipšr
předseda senátu